

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobkyně: **M. H.**, narozená dne X.
státní příslušnost Ukrajina
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2021, č. j. OAM-333/ZA-ZA12-LE26-2021

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2021, č. j. OAM-333/ZA-ZA12-LE26-2021, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou došlou Městskému soudu v Praze domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“), jímž rozhodl o žádosti o udělení mezinárodní

ochrany podané dne 19. 5. 2021 tak, že podle ustanovení § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), se řízení o její žádosti o udělení mezinárodní ochrany zastavuje, neboť žádost byla shledána nepřipustnou dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu.

II. Žalobní body

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že uvedla nové skutečnosti, cílem útoků ze strany muže, který ji znásilnil, se stala rodina žalobkyně (matka žalobkyně a děti žalobkyně). Žalobkyně chtěla tyto skutečnosti podrobněji rozvést při pohovoru, ale pohovor nebyl proveden, což je také vada řízení. Žalobkyni státní orgány na Ukrajině nepomohly.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Žalobkyně žádá o mezinárodní ochranu již podruhé, žalovaný se nově tvrzenými skutečnostmi v napadeném rozhodnutí zabýval. Žalobkyně neuvedla nové skutečnosti, důvodem byla stále obava z osob, které ji v minulosti opakovaně napadly a vyhrožovaly i jejím rodinným příslušníkům. Pohovor pak není podle § 23 zákona o azylu nutný, žalovaný jej neprovedl, neboť žalobkyně neuvedla žádné nové skutečnosti. Žalobkyně měla o pohovor požádat, pokud ho požadovala.

IV. Obsah správního spisu

4. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti:
5. Žalobkyně podala dne 6. 1. 2020 žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice, uvedla, že nemůže odjet na Ukrajinu, neboť ji chce zabít syn poslance. V roce 2014 byla znásilněna, domáhala se potrestání pachatelů, policie ji však neposkytla ochranu. Žádost žalobkyně byla rozhodnutím ze dne 3. 3. 2020, č. j. OAM-14/ZA-ZA11-LE26-2020 zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona o azylu. Žaloba proti tomuto rozhodnutí byla odmítnuta (dne 25. 11. 2020), kasační stížnost také (dne 9. 4. 2021).
6. Žalobkyně podala dne 27. 5. 2021 další žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice, uvedla, že její problémy s pronásledováním osobami trvají, nyní je již pronásledována i její rodina.
7. Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl tak, že se řízení žádosti žalobkyně zastavuje, neboť jde o nepřipustnou žádost dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, když skutečnost, že problémy žalobkyně trvají i nadále, nemůže být důvodem pro opětovné meritorní posouzení žádosti žalobkyně.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

8. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o

společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“). Žalobu shledal důvodnou.

9. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1.*
10. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu *je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.*
11. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu platí, že *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu brozí vážná újma podle § 14a.*
12. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu *řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.*
13. Jádrem námitek žalobkyně je její nesouhlas s tím, že její opakovanou žádost žalovaný posoudil jako nepřijatelnou dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, a řízení proto zastavil. Žalobkyně je přesvědčena, že uvedla relevantní nové skutečnosti, které jsou důvodem pro opětovné meritorní posouzení žádosti.
14. Soud konstatuje, že postup žalovaného byl správný, žalobkyně již v řízení o první žádosti poukazovala na problémy v souvislosti s vyšetřováním znásilnění, obtěžována byla nejen žalobkyně, ale i její rodina. Skutečnost, že útoky pokračují, nelze považovat bez dalšího za nové skutečnosti. Také časová souslednost nenasvědčuje změně situace. Žalobkyně podala další žádost o mezinárodní ochranu bezprostředně po nabytí právní moci rozsudku Nejvyššího správního soudu ve věci první žádosti.
15. Správní orgán v průběhu řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí v souladu s § 10a písm. e) zákona o azylu zkoumat, zda žadatel neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění týkající se důvodů pro udělení azylu nebo důvodů pro udělení doplňkové ochrany, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. To tedy znamená, že přípustnost opakované žádosti je třeba posuzovat jak z pohledu možných nových skutečností a zjištění pro udělení azylu, tak z pohledu možných nových skutečností a zjištění pro udělení doplňkové ochrany. Přitom i opakovaná žádost, která formálně neuvádí nové skutečnosti či zjištění pro udělení azylu ani doplňkové ochrany, nemůže být považována za žádost shodnou, a tudíž nepřijatelnou, jestliže se od předcházejícího pravomocného rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany zásadním způsobem změnila situace v zemi původu a tato změna by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany (srovnej rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96).
16. Dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013-46: *„je třeba pod úhlem mezinárodněprávní zásady ‚non-refoulement‘*

vykládat tak, že stanoví závazek České republiky nevystavit žádnou osobu, jež podléhá její jurisdikci, újmě, která by spočívala v ohrožení života či vystavení mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, a to např. tím, že bude vyhoštěna či v důsledku jiných okolností donucena vycestovat do země, kde by jí taková újma hrozila.“

17. Ve zde řešené věci je třeba zohlednit, že v zemi původu žalobkyně došlo po vydání rozhodnutí k významné změně poměrů, kdy v zemi probíhá válečný konflikt. Za aktuální situace na Ukrajině by mohl být návrat žalobkyně na Ukrajinu v rozporu se zásadou non-refoulement. Zároveň má soud za to, že konflikt na Ukrajině představuje skutečnost obecně známou, kterou není třeba dokazovat při jednání.
18. V novém řízení tak žalovaný nebude mít možnost žádost žalobkyně posoudit jako nepřipustnou dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení zastavit dle § 25 písm. i) téhož zákona, žalovaný bude povinen tuto žádost řádně posoudit ve vztahu ke všem případným formám mezinárodní ochrany. Žalovaný v dalším řízení zejména posoudí, zda s ohledem na aktuální situaci v zemi původu může mít žalobkyně odůvodněný strach z pronásledování, případně zda jí hrozí skutečné nebezpečí vážné újmy, a to především z důvodu vážného ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, a to v obci D. v P. oblasti.
19. Soud pak neshledal důvodnou ani námitku, že s žalobkyní nebyl proveden pohovor. Pokud je podána opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo umožní sdělit důvody žádosti písemně nebo jiným vhodným způsobem, není-li pohovor nezbytný ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalobkyně základní údaje uvedla v Poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 27. 5. 2021, z této listiny je zřejmé, že byla též dotazována na doplňující skutečnosti, byl jí dán dostatečný prostor, žalovaný pak správně vyhodnotil, že v projednávaném případě nebylo nutné provést pohovor.
20. Soud z důvodů shora uvedených napadené rozhodnutí zrušil bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. z důvodu, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění, a věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení, kdy žalovaný je vázán výše vysloveným názorem soudu.
21. Žalobkyni jako úspěšnému účastníkovi řízení vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Žádné jí však nevznikly, proto je soud nepřiznal. Žalovanému jako neúspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo (§ 60 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 6. října 2022

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně